

Udskriftsdato: 23. december 2025

2009/1 LSF 224 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Harmonisering af beskæftigelseskravet)

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: Beskæftigelsesmin.,
Arbejdsmarkedsstyrelsen, j.nr. 2010-0008990

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

(Harmonisering af beskæftigelseskravet)

§ 1

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 574 af 27. maj 2010, som ændret ved lov nr. 118 af 17. februar 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 53, stk. 3 og 4, § 74 e, stk. 6, § 74 f, stk. 8, § 74 g, stk. 5, og § 74 h, stk. 9, udgår »og 6«.
2. § 53, stk. 6, ophæves.
Stk. 7-9 bliver herefter stk. 6-8.
3. I § 53, stk. 7, som bliver stk. 6, og i § 53, stk. 8, som bliver stk. 7, udgår »og 6«.
4. I § 53, stk. 9, som bliver stk. 8, ændres »6-8« til: »6-7«.
5. I § 55, stk. 1, 2. pkt., udgår »eller 6«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 2. juli 2012.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Dette lovforslag er en del af den samlede lovgivningsmæssige udmøntning af aftalen om genopretning af dansk økonomi, maj 2010, som er indgået mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti. Lovforslaget omhandler den del af aftalen, der vedrører dagpengereformen.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med det lovforslag – L 222, som regeringen fremsatte den 27. maj 2010 om at nedsætte dagpengeperioden, og som blev 1. behandlet den 31. maj 2010.

Dagpengereformen er et vigtigt led i aftalen om genopretning af dansk økonomi. Dagpengereformen indeholder ifølge aftalen 3 elementer: En nedsættelse af dagpengeperioden fra 4 til 2 år (L 222), en harmonisering af beskæftigelseskravet for optjening og genoptjening af ret til dagpenge og en ændring af beregningsperioden fra en 3 måneders til en 12 måneders periode.

Som nævnt er der allerede fremsat et lovforslag om det første element omkring nedsættelsen af dagpengeperioden. En harmonisering af beskæftigelseskravet for genoptjening af ret til dagpenge hænger tæt sammen med dette forslag.

Det er vigtigt for regeringen, at personer, som bliver berørt af dagpengereformen, får mulighed for at se disse to elementer af reformen i sin helhed. Ved at fremsætte dette lovforslag får den enkelte mulighed for at vurdere sin samlede situation, som den vil se ud efter ikrafttrædelsen af de nævnte elementer og får således også mulighed for i god tid at indrette sig på reformen og dens konsekvenser.

Der vil i den kommende folketingssamling blive fremsat et lovforslag om det tredje element af aftalen om ændring af beregningsreglerne.

Forslaget om harmonisering af beskæftigelseskravet vil medvirke til at tilskynde ledige til at søge mere permanent arbejde. Forslaget indebærer sammen med de øvrige elementer i dagpengereformen en væsentlig styrkelse af beskæftigelsen på lidt længere sigt.

2. Harmonisering af optjenings- og genoptjeningskravet for ret til dagpenge

2.1. Gældende ret

Efter de gældende regler skal en person, der er fuldtidsforsikret, have haft beskæftigelse som lønmodtager i en tid, som sammenlagt svarer til fagets fulde sædvanlige arbejdstid i mindst 52 uger inden for de sidste 3 år eller i en tilsvarende periode have udøvet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang for at opnå ret til dagpenge og dermed kunne påbegynde en dagpengeperiode. Personen skal have haft beskæftigelse i samme omfang for – undervejs i en dagpengeperiode – at få ret til at påbegynde en ny dagpengeperiode (såkaldt ”løbende genoptjening”).

En person, der er deltidsforsikret, skal have haft beskæftigelse som lønmodtager i en tid, der sammenlagt svarer til fagets fulde sædvanlige arbejdstid i mindst 34 uger inden for de sidste 3 år.

Hvis personen ikke har haft beskæftigelse i nævnte omfang inden for de sidste 3 år, den dag den pågældende har opbrugt sin ret til dagpenge, kan personen efter de gældende regler opnå ret til at påbegynde en ny dagpengeperiode på baggrund af et beskæftigelseskrav på 26 uger inden for de sidste 3 år, hvis den pågældende er fuldtidsforsikret. Hvis personen er deltidsforsikret, er kravet på 17 uger inden for de sidste 3 år.

2.2. Lovforslagets indhold

Det foreslås at harmonisere optjenings- og genoptjeningskravet for ret til dagpenge, således at kravet for fuldtidsforsikrede personer i alle situationer fremover er på 52 ugers beskæftigelse eller udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed i væsentligt omfang i en tilsvarende periode inden for de sidste 3 år. For deltidsforsikrede personer er kravet på 34 ugers beskæftigelse inden for de sidste 3 år.

Det foreslås således at ophæve den gældende regel i lovens § 53, stk. 6, der giver personer, hvis ret til dagpenge er bortfaldet, fordi deres dagpengeperiode er udløbet, mulighed for at påbegynde en ny dagpengeperiode på baggrund af opfyldelsen af et mindre beskæftigelseskrav.

Der ændres ikke ved de gældende regler for, hvornår beskæftigelse kan eller ikke kan medregnes til optjening af beskæftigelseskravet samt for forlængelse af optjeningsperioderne eksempelvis på grund af sygdom, barsel mv.

Det foreslås, at ændringen af beskæftigelseskravet for genoptjening af retten til dagpenge for personer, hvis ret til dagpenge er bortfaldet som følge af, at de har opbrugt deres dagpengeperiode, træder i kraft den 2. juli 2012.

En person, hvis ret til dagpenge er bortfaldet som følge af, at den pågældendes dagpengeperiode er udløbet, skal således have opfyldt kravet om beskæftigelse i lovens § 53, stk. 2, dvs. det almindelige 52-ugers beskæftigelseskrav, for at påbegynde en (ny) dagpengeperiode den 2. juli 2012 eller herefter.

En person, hvis ret til dagpenge er bortfaldet inden den 2. juli 2012, kan dog påbegynde en ny dagpengeperiode inden denne dato ved at have opfyldt det mindre 26-ugers beskæftigelseskrav, som gælder i dag.

Det giver den enkelte god tid til at indrette sig på ændringen.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Med lovforslaget øges genoptjeningskravet for personer, der har opbrugt retten til dagpenge, fra 26 til 52 ugers fuldtidsbeskæftigelse inden for de sidste 3 år. Det er i beregningerne forudsat, at dagpengeperioden er nedsat fra 4 år inden for 6 år til 2 år inden for 3 år, jf. det fremsatte lovforslag (L 222) herom.

I vurderingen af de økonomiske konsekvenser er det skønnet, at omkring 2.200 dagpengemodtagere bliver berørt af forslaget. Det er forudsat, at omkring halvdelen af den gruppe, der bliver berørt af forslaget, vil opfylde det nye beskæftigelseskrav gennem øget beskæftigelse og dermed opnå ret til en ny dagpengeperiode. Det vurderes, at omkring 25 pct. vil finde varig beskæftigelse eller blive selvforsørgende på anden vis og dermed forlade dagpengesystemet helt. De resterende 25 pct. vil ikke opfylde det nye beskæftigelseskrav og vil derved opbruge retten til dagpenge. En stor del af disse personer vurderes i stedet at være berettiget til kontanthjælp.

Med udgangspunkt i ovenstående skønnes forslaget ved fuld virkning i 2014 at medføre offentlige mindreudgifter på 163,1 mio. kr. årligt, heraf en besparelse for kommunerne på 50,3 mio. kr. og for staten på 112,8 mio. kr.

Lovforslaget skønnes fuldt indfaset i 2014 at reducere de offentlige udgifter til dagpenge med 203,4 mio. kr. årligt. Heraf skønnes en kommunal besparelse på 83,4 mio. kr. og en statslig besparelse på 120,0 mio. kr.

Som følge heraf skønnes en mindreudgift til aktivering af dagpengemodtagere i størrelsesordenen 48,4 mio. kr. årligt, fordelt med henholdsvis 17,3 og 31,1 mio. kr. i kommunale og statslige mindreudgifter. Det forventede lavere aktiveringsomfang medfører endvidere en besparelse på kommunernes udgifter til driften (administration) af beskæftigelsesindsatsen på 0,7 mio. kr. årligt i 2014.

Besparelsen modsvares i et vist omfang af merudgifter til kontanthjælpsmodtagere på i alt 89,1 mio. kr. i 2014 fordelt med merudgifter på skønsmæssigt 75,1 mio. kr. til kontanthjælp (aktiv og passiv) og en merudgift på 14,0 mio. kr. til aktivering af kontanthjælpsmodtagere. Heraf skønnes kommunerne at

have merudgifter på 41,4 mio. kr. og staten på 33,7 mio. kr. til kontanthjælp. Kommunerne skønnes at have merudgifter på 9,4 mio. kr. og staten på 4,6 mio. kr. til aktivering af kontanthjælpsmodtagere ved fuld indfasning. Merudgifterne til driften (administration) af beskæftigelsesindsatsen som følge af, at flere kontanthjælpsmodtagere skal aktiveres, forventes at udgøre 0,3 mio. kr. om året i 2014.

Forslaget skønnes at øge den strukturelle beskæftigelse med omkring 2.000 fuldtidspersoner på sigt, fordi forslaget tilskynder ledige til at søge mere permanent arbejde.

Forslaget træder i kraft den 2. juli 2012.

Tabel 1. Økonomiske konsekvenser fordelt på kommune og stat som følge af forslag om ændring af genoptjening af dagpengerebet fra 26 til 52 ugers beskæftigelse

Mio. kr.	2011	2012	2013	2014
Kommuner		-23,1	-49,6	-50,3
- Medfinansiering af dagpenge		-38,7	-83,6	-83,4
- Udgifter til aktivering af dagpengemodtagere		-9,6	-16,6	-17,3
- Kontanthjælp		20,7	41,4	41,4
- Udgifter til aktivering af kontanthjælpsmodtagere		4,7	9,4	9,4
- Administration dagpenge		-0,3	-0,5	-0,7
- Administration kontanthjælp		0,1	0,3	0,3
Staten		-58,6	-107,4	-112,8
- Dagpenge		-63,0	-119,8	-120,0
- Refusion af udgifter til aktive-ring af dagpengemodtagere		-14,8	-25,9	-31,1
- Kontanthjælp		16,9	33,7	33,7
- Refusion af udgifter til aktive-ring af kontanthjælpsmodtagere		2,3	4,6	4,6
I alt		-81,7	-157,0	-163,1

De økonomiske konsekvenser for kommunerne skal forhandles med de kommunale parter.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer

Lovforslaget er samtidig med fremsættelsen sendt i høring hos Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, Arbejdsløshedskassen for Selvstændige Erhvervsdrivende (ASE), Kristelig Arbejdsgiverforening og Kristelig Fagbevægelse.

9. Sammenfattende skema

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Stat: 2011: 0 mio. kr. 2012: 77,8 mio. kr. 2013: 145,7 mio. kr. 2014: 151,1 mio. kr. Kommuner: 2011: 0 mio. kr. 2012: 48,6 mio. kr. 2013: 100,7 mio. kr. 2014: 101,4 mio. kr.	Stat: 2011: 0 mio. kr. 2012: 19,2 mio. kr. 2013: 38,3 mio. kr. 2014: 38,3 mio. kr. Kommuner: 2011: 0 mio. kr. 2012: 25,7 mio. kr. 2013: 51,4 mio. kr. 2014: 51,4 mio. kr.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Stat: 2011: 0 mio. kr. 2012: 0 mio. kr. 2013: 0 mio. kr. 2014: 0 mio. kr. Kommuner: 2011: 0 mio. kr. 2012: 0,3 mio. kr. 2013: 0,5 mio. kr. 2014: 0,7 mio. kr.	Stat: 2011: 0 mio. kr. 2012: 0 mio. kr. 2013: 0 mio. kr. 2014: 0 mio. kr. Kommuner: 2011: 0 mio. kr. 2012: 0,1 mio. kr. 2013: 0,3 mio. kr. 2014: 0,3 mio. kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der er tale om konsekvensændringer som følge af ophævelsen af lovens § 53, stk. 6, jf. bemærkningerne til nr. 2.

Til nr. 2

Det foreslås, at lovens § 53, stk. 6, ophæves. Bestemmelsen omhandler betingelserne for generhvervelse af dagpengere retten for en person, hvis ret til dagpenge er bortfaldet som følge af, at personen har opbrugt sin dagpengeperiode. Dermed kommer betingelserne for at opnå ret til dagpenge gennem opfyldelse af et beskæftigelseskrav – uanset om der er tale om en optjenings- eller genoptjeningssituation – til at fremgå af lovens § 53, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.1.-2.2.

Til nr. 3-5

Der er tale om konsekvensændringer som følge af ophævelsen af lovens § 53, stk. 6, jf. bemærkningerne til nr. 2.

Til § 2

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 2. juli 2012.

Bestemmelsen indebærer, at en person, hvis ret til dagpenge er bortfaldet som følge af, at den pågældende har opbrugt sin dagpengeperiode, jf. lovens § 55, stk. 1, skal have opfyldt det almindelige beskæftigelseskrav for optjening af ret til dagpenge, jf. lovens § 53, stk. 2, for at påbegynde en ny dagpengeperiode den 2. juli 2012 eller herefter. En person, hvis ret til dagpenge er bortfaldet inden den 2. juli 2012, kan påbegynde en ny dagpengeperiode inden denne dato ved at have opfyldt det mindre beskæftigelseskrav for genoptjening efter gældende lovs § 53, stk. 6.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

Beskæftigelsesministeriet

§ 1

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 574 af 27. maj 2010, som ændret
ved lov nr. 118 af 17. februar 2009, foretages
følgende ændringer:

§ 53.

Stk. 1-2. ---

Stk. 3. Ved opgørelsen af arbejdsperioderne i
stk. 2 og 6 medregnes tidsrum, hvori medlemmet

- a) har været indkaldt til aftjening af værnepligt,
været ansat på værnepligtslignende vilkår el-
ler forrettet frivillig tjeneste ifølge kontrakt
med forsvaret,
- b) har gennemført en erhvervsmæssig uddannel-
se af den i § 41, stk. 1, nr. 3, litra b, nævnte
art,
- c) har udøvet kommunalt hverv som borgmes-
ter, rådmand eller udvalgsformand eller været
medlem af Folketinget, Europa-Parlamentet
eller regeringen.

Stk. 4. Kun arbejde m.v., jf. stk. 2 og stk. 3, litra
a og c, i medlemsperioder medregnes ved opgø-
relse af arbejdskravet i stk. 2 og 6. Beskæftigelse,
hvortil der ydes offentligt tilskud til lønnen, og
beskæftigelse ved selvstændig virksomhed, hvor-
til der ydes offentligt tilskud til etablering og
drift, medregnes ikke.

Stk. 5. ---

Stk. 6. For et medlem, hvis ret til dagpenge er
bortfaldet som følge af, at perioderne efter § 55,
stk. 1, er udløbet, er generhvervelsen af retten til
dagpenge betinget af,

- a) at et fuldtidsforsikret medlem har haft arbejde
som lønmodtager i en tid, som sammenlagt
svarer til fagets fulde sædvanlige arbejdstid i
mindst 26 uger inden for de sidste 3 år, eller i
en tilsvarende periode har udøvet selvstændig
virksomhed i væsentligt omfang,

1. I § 53, stk. 3 og 4, § 74 e, stk. 6, § 74 f, stk. 8, §
74 g, stk. 5, og § 74 h, stk. 9, udgår »og 6«.

2. § 53, stk. 6, ophæves.

Stk. 7-9 bliver herefter stk. 6-8.

- b) at et deltidsforsikret medlem har haft arbejde som lønmodtager i en tid, som sammenlagt svarer til fagets fulde sædvanlige arbejdstid i mindst 17 uger inden for de sidste 3 år.

Stk. 7. De i stk. 2 og 6 angivne perioder, inden for hvilke beskæftigelseskravet skal være opfyldt, forlænges med sammenlagt op til 2 år, hvis der forekommer følgende forhold:

- 1) Perioder med sygdom eller uarbejdsdygtighed af mere end 4 ugers varighed,
- 2) perioder med støtte til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn efter lov om social service eller alvorligt sygt barn efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel,
- 3) perioder med støtte til pasning af nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem, efter lov om social service,
- 4) perioder, hvor et beskæftiget medlem får udbetalt ydelser under uddannelse efter regler fastsat af beskæftigelsesministeren,
- 5) perioder med fravær på grund af barsel eller adoption efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel,
- 6) perioder med orlov efter lov om børnepasningsorlov eller
- 7) perioder med ansættelse i seniorjob efter lov om seniorjob.

Stk. 8. De i stk. 2 og 6 angivne perioder, inden for hvilke beskæftigelseskravet skal være opfyldt, forlænges ud over 2 år, jf. stk. 7, med den resterende periode, hvor der ydes støtte til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn efter lov om social service.

Stk. 9. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætte nærmere regler om anvendelsen af stk. 2-4 og 6-8, herunder regler om, at timer, for hvilke der er udbetalt løn, kan indgå i beregningen af beskæftigelseskravet.

§ 55. Et medlem, der har opnået ret til dagpenge, jf. §§ 53 og 54, kan modtage dagpenge efter §§ 51 og 52 a, jf. §§ 47 og 70, i sammenlagt 4 år inden for en periode på 6 år. Der opnås ret til påbegyndelse af en ny periode, hvis medlemmet dokumenterer på ny at have haft beskæftigelse i det omfang, der er nævnt i § 53, stk. 2 eller 6.

3. I § 53, *stk. 7*, som bliver *stk. 6*, og i § 53, *stk. 8*, som bliver *stk. 7*, udgår »og 6«.

4. I § 53, *stk. 9*, som bliver *stk. 8*, ændres »6-8« til: »6-7«.

5. I § 55, *stk. 1, 2. pkt.*, udgår »eller 6«.

Stk. 2-5. ---

§ 74 e. ---

Stk. 6. Arbejde i efterlønsperioden kan ikke medregnes ved optjening af beskæftigelseskravet, jf. § 53, stk. 2 og 6, og kan ikke danne grundlag for overflytning fra deltids- til fuldtidsforsikring, jf. § 68.

§ 74 f. ---

Stk. 8. Selvstændig virksomhed i efterlønsperioden medregnes ikke i arbejdsperioderne efter § 53, stk. 2 og 6.

Stk. 9. ---

§ 74 g. ---

Stk. 5. Selvstændig virksomhed i efterlønsperioden medregnes ikke i arbejdsperioderne efter § 53, stk. 2 og 6.

Stk. 6. ---

§ 74 h. ---

Stk. 9. Arbejde i efterlønsperioden kan ikke medregnes ved optjening af beskæftigelseskravet, jf. § 53, stk. 2 og 6.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 2. juli 2012.